

Nieuwsbrief

Augustus 2022

De huidige situatie op school

Voor het schooljaar 2022 stonden de onderwijsautoriteiten de terugkeer naar normale lessen toe zolang aan strenge voorwaarden werd voldaan, o.a. gemarkeerde in- en uitgangen, aanpassing van de lokalen, voldoende afstand tussen de leerlingen, ontsmettingsvloeistof aan elk lokaal, desinfecterende zeep bij de lavabo's, temperatuur opname bij het binnenkomen van de school en mondkemperplicht voor iedereen. Ook moest er een noodplan opgesteld worden voor een eventuele groepsbesmetting en een plan voor risicobeheersing. Na evaluatie door het Ministerie van Volksgezondheid kreeg doña Camila in maart groen licht om de school te heropenen.

De leerlingen van de basisschool zijn ingedeeld in kleine groepen die 3 à 4 keer per week les krijgen.

In het middelbaar volgt elke groep om de andere dag les. Alle leerlingen blijven bovendien verder werken met lespakketten wat voor de leerkrachten wel veel extra werk betekent.

Alle leerlingen én ouders hebben uitleg gekregen over de veiligheidsmaatregelen op school, op straat en thuis.

Het personeel is volledig ingeënt en kinderen kunnen nu ook gevaccineerd worden (als er tenminste vaccins voorhanden zijn wat niet altijd het geval is). Heel wat ouders zijn er bang voor maar de school probeert hen het belang ervan te doen inzien.

Terug naar school gaan heeft positieve gevolgen gehad voor de leerlingen. Ze voelen zich beter, ze zijn minder angstig en ze zijn gelukkig om hun klasgenoten en leerkrachten terug te zien.

Een succesverhaal

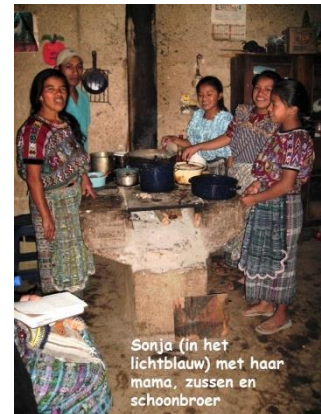
Sonja vertelt haar verhaal:

Ik wil jullie graag vertellen over wat ik, met de hulp van Ajpopoli en mijn peetouder, in mijn leven bereikt heb.

Mijn papa is gestorven toen ik 4 jaar oud was en we leefden van wat mijn mama verdiende met het bakken en verkopen van tortilla's. Ik kreeg de kans om naar school te gaan in het Colegio Ajpopoli en doña Camila zocht een peetouder voor mij.

Ik ging graag naar school en na het 3de middelbaar wilde ik verder gaan voor hulpverpleegkundige, een studie van één jaar.

Ik was nog geen 18 dus heb ik een jaar gewerkt om mijn mama te helpen en wat geld te sparen voor mijn studie. Tot mijn grote vreugde was mijn peetouder bereid om mij nog een jaar financieel te steunen. In 2014 behaalde ik mijn diploma.

Het jaar daarop kreeg ik werk in het staatsziekenhuis voor kinderoncologie. Met wat ik verdiende studeerde ik verder en na 3 jaar behaalde ik het diploma professionele verpleegkundige en kreeg ik de functie van coördinator van de afdeling.

Nu ben ik aan het studeren voor bachelor en ik hoop die in 2023 te behalen. Dan kan ik hoofdverpleegster worden en ook administratieve taken krijgen.

Mijn werk is heel belangrijk voor mij en een zegen voor mijn mama.

Ik dank alle mensen die dit voor mij mogelijk gemaakt hebben. Ze zullen voor altijd deel uitmaken van mijn leven. God zegene hen.

Sonja

Het project van de tuintjes

In de afgelopen 4 jaar zijn er inspanningen geleverd om de studenten van het 3de middelbaar in contact te brengen met duurzame praktijken bij de teelt van gewassen. De zelfvoorzienende landbouw van de Maya's is gebaseerd op conventionele praktijken waarbij kunstmeststoffen als fundamenteel onderdeel gebruikt worden.

Heel wat jongeren hebben geen voeling meer met het biologisch verbouwen van voedsel wat toch deel uitmaakt van hun culturele identiteit en niet verloren mag gaan.

Onze school richt daarom theoretisch-praktische workshops in waarin de leerlingen leren composteren en de opdracht krijgen om bij hen thuis een moestuintje te onderhouden. Ze krijgen elk 4 bakken, plantjes en het nodige om groenten te kweken. Die 'stadstuinjes' nemen niet veel ruimte in beslag en het project is dus goed

haalbaar voor iedereen, welke ook de woonomstandigheden zijn. De leerlingen moeten zorgen voor voldoende zonlicht, voor bewatering en voor het bestrijden van ongedierte.

De vorige edities bleken waardevolle ervaringen te zijn voor de jongeren. Ze kregen interesse, ze leerden doorzetten en ze waren fier op hun biologisch verkregen oogst.

Een pluim voor initiatiefneemster Sindi, oud-leerlinge van de school!

De Maya's

De Maya's wonen verspreid over El Salvador, Guatemala, Belize en Mexico. Men denkt vaak dat het om één volk gaat maar niets is minder waar. Alleen al in Guatemala leven 21 verschillende etnische groepen met ieder hun eigen taal. Sommige zijn nauw verwant aan elkaar, anderen zijn totaal verschillend. De grootste groep wordt gevormd door de K'iche die met meer dan een miljoen zijn. Q'eqchi', Mam, en Kaqchikel zijn de andere grote Mayatalen in het land. Zij hebben elk ongeveer een half miljoen sprekers. Sommige talen, zoals het 'Tektireka' en het 'Itza', worden nog maar door een paar honderd oudere mensen gesproken en zijn met uitsterven bedreigd. Meer en meer jongeren spreken enkel nog Spaans omdat dit de voertaal is in Guatemala. In Comalapa, waar onze school gevestigd is, behoren de meeste mensen tot de Kaqchikel groep.

Elke etnische groep heeft zijn eigen klederdracht. De vrouwen dragen allemaal een 'huipil', een geweven en geborduurde blouse waar ze maanden aan werken en die vaak een echt kunstwerk is. Verder een 'corte', een rok die bestaat uit een stuk stof van bijna 5m lang dat ze rond hun middel wikkelen en vastzetten met een geborduurde ceintuur, een 'faja'. De stijl en het kleurenpatroon verschillen van groep tot groep en vaak zelfs van dorp tot dorp. Aan de hand van de kledij kan je weten van welk dorp een vrouw afkomstig is. In Santiago Atitlán dragen de vrouwen, die tot de Tzutujil Maya's behoren, op feestdagen schitterende hoofddekseis. Op bijzonder kunstige wijze wikkelen ze een geborduurd lint van zo'n 2 meter rond hun hoofd. In San Antonio Palopo, eveneens aan het Atitlán meer gelegen, wonen Kaqchikel Maya's met een heel eigen, diepblauwe klederdracht. En in Chajul dragen de Ixil vrouwen dan weer hoofddekseis met vrolijke pomponnetjes.

De meeste jongemannen dragen tegenwoordig Westerse kledij, o.a. omdat die veel goedkoper is. Vele oudere mannen houden evenwel vast aan de traditionele klederdracht en in sommige dorpen zijn de oude gebruiken nog springlevend, zoals in Todos Santos waar zo'n 2000 mensen van het Mam volk wonen.

Onze directrice, doña Camila, is afkomstig uit Todos Santos. Ze kwam in Comalapa wonen na haar huwelijk met don Pantaleon (†).

In Guatemala is het dragen van een uniform de norm vanaf het middelbaar. Hier dragen onze meisjes van het 3de middelbaar de traditionele kledij van Comalapa. Op de huipil zijn 3 horizontale lagen zichtbaar, die de 3 lagen van de kosmos weergeven: de hemel, de aarde en de onderwereld. De rok heeft witte strepen op een blauwe achtergrond

en vertegenwoordigt de lucht en de zuiverheid van de hooglanden. Kleding heeft vaak een betekenis in Guatemala

Wij danken:

- Sancta Maria basisschool Leuven
- BRLCF (Belron Ronnie Lubner Charitable Foundation)
- GROS Oud-Heverlee
- Jos en Loes Vanclooster voor hun gift n.a.v. hun 60-jarig huwelijksjubileum

't Veldeke 4, 3040 Sint-Agatha-Rode-Rode

ajpopoli@gmail.com

Ondernemingsnummer: 889 160 297

RPR Leuven

Rekeningnummer: BE69 0882 3944 3178 op naam van Ajpopoli vzw - onderwijsproject

Met fiscaal attest (vanaf 40€/jaar): Rekeningnummer: BE82 0000 9019 7468 op naam van S.O.S met als mededeling: 08 502 001-Ajpopoli